

UNAL

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 29. septembra 2011*

Vo veci C-187/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Raad van State (Holandsko) z 13. apríla 2010 a doručený Súdnemu dvoru 16. apríla 2010, ktorý súvisí s konaním:

Baris Unal

proti

Staatssecretaris van Justitie,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory J.N. Cunha Rodrigues (spravodajca), sudcovia A. Arabadžiev, A. Rosas, M. Lõhmus a P. Lindh,

* Jazyk konania: holandčina.

generálna advokátka: E. Sharpston,
tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— B. Unal, v zastúpení: A. H. Hekman a B. Mor-Yazir, advocation,

— holandská vláda, v zastúpení: C. Wissels a M. de Ree, splnomocnené zástupkyne,

— Európska komisia, v zastúpení: G. Rozet a M. van Beek, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 21. júla 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 6 ods. 1 prvej zarážky rozhodnutia asociačnej rady č. 1/80 z 19. septembra 1980 o rozvoji asociácie (ďalej len „rozhodnutie č. 1/80“). Asociačná rada bola zriadená Dohodou o pridružení

medzi Európskym hospodárskym spoločenstvom a Tureckom, ktorá bola podpísaná 12. septembra 1963 v Ankare Tureckou republikou na jednej strane a členskými štátmi EHS a Spoločenstvom na druhej strane a ktorá bola uzavretá, schválená a potvrdená v mene Spoločenstva rozhodnutím Rady 64/732/EHS z 23. decembra 1963 (Ú. v. ES 1964, 217, s. 3685; Mim. vyd. 11/011, s. 10, ďalej len „asociačná dohoda“).

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Barisom Unalom, tureckým štátnym príslušníkom, a Staatssecretaris van Justitie (ministerstvo spravodlivosti, ďalej len „Staatssecretaris“) vo veci jeho rozhodnutí, ktoré zamietajú žiadosť B. Unala o zmenu obmedzenia, ktoré bolo spojené s jeho povolením na prechodný pobyt, a odnímajú mu toto povolenie.

Právny rámec

Právna úprava Únie

Asociačná dohoda

- 3 Cieľom dohody o pridružení je v súlade s jej článkom 2 ods. 1 podporovať pretrvávajúce a vyrovnané posilňovanie obchodných a hospodárskych vzťahov medzi zmluvnými stranami, zahŕňajúc aj oblasť pracovnej sily, najmä postupnou realizáciou voľného

pohybu pracovníkov, ako aj odstránením prekážok slobody usadiť sa a slobodného poskytovania služieb s cieľom zlepšiť životnú úroveň tureckého ľudu a uľahčiť neskoršie prijatie Tureckej republiky do Európskeho spoločenstva.

4 Článok 6 ods. 1 rozhodnutia č. 1/80 znie:

„S výhradou ustanovení článku 7 o slobodnom prístupe rodinných príslušníkov k zamestnaniu turecký pracovník, ktorý patrí do legálneho trhu práce v členskom štáte:

- má právo v tomto členskom štáte, po roku legálneho zamestnania, na obnovu svojho pracovného povolenia u toho istého zamestnávateľa, ak má voľné pracovné miesto,

- má právo v tomto členskom štáte, po troch rokoch legálneho zamestnania a s výhradou prednosti poskytovanej pracovníkom z členských štátov Spoločenstva, odpovedať na pracovnú ponuku v rovnakej profesii u zamestnávateľa podľa svojho výberu, urobenú za normálnych podmienok, zaregistrovanú na úrade práce v tomto členskom štáte,

- požíva v tomto členskom štáte, po štyroch rokoch legálneho zamestnania, výhodu slobodného prístupu ku každej pracovnej činnosti podľa svojho výberu.“ [*neoficiálny preklad*]

- 5 Článok 7 ods. 1 prvá zarážka rozhodnutia č. 1/80 stanovuje, že rodinní príslušníci tureckého pracovníka, ktorý patrí do legálneho trhu práce v tomto členskom štáte, ktorí získali povolenie sa k nemu pripojiť, majú právo odpovedať, s výhradou prednosti poskytovanej pracovníkom z členských štátov Spoločenstva, na akúkoľvek pracovnú ponuku, ak tam majú legálny pobyt aspoň tri roky.

Vnútroštátna právna úprava

- 6 Podľa § 8 písm. a) zákona, ktorým sa vykonáva všeobecná revízia zákona o cudzincoch (Wet tot algehele herziening van de Vreemdelingenwet) z 23. novembra 2000 (Stb. 2000, č. 495, ďalej len „Vw 2000“) môže mať cudzinec legálny pobyt v Holandsku na základe časovo obmedzeného povolenia na pobyt, ktoré mu bolo udelené podľa ustanovenia § 14 tohto zákona.
- 7 Ustanovenie § 14 ods. 2 Vw 2000 stanovuje:

„Časovo obmedzené povolenie na pobyt sa vydáva so stanovením podmienok súvisiacich s účelom, na ktorý sa pobyt povoľuje. Povolenie môže byť spojené s určitými povinnosťami. ...“

- 8 Ustanovenie § 16 ods. 1 písm. g) tohto zákona umožňuje holandským orgánom zamietnuť žiadosť o udelenie časovo obmedzeného povolenia na pobyt, ak cudzinec nesplní povinnosti vyplývajúce z obmedzenia, ktoré sa týka účelu jeho pobytu v Holandsku.

9 Ustanovenie § 16a ods. 1 Vw 2000 stanovuje, že žiadosť o zmenu časovo obmedzeného povolenia na pobyt možno zamietnuť z dôvodov uvedených v ustanovení § 16 ods. 1 písm. b) až g) tohto zákona.

10 Podľa znenia § 18 ods. 1 Vw 2000:

„Žiadosť o predĺženie platnosti časovo obmedzeného povolenia na pobyt v zmysle ustanovenia § 14 možno zamietnuť, keď:

...

f) nebola splnená podmienka, pod ktorou bolo povolenie udelené, alebo iná podmienka spojená s jeho vydaním;

...“

11 Podľa § 19 Vw 2000 možno časovo obmedzené povolenie na pobyt odňať z dôvodu uvedeného v ustanovení § 18 ods. 1 písm. f) toho istého zákona.

- 12 Ustanovenie § 3.51 ods. 1 nariadenia o cudzincoch z roku 2000 (Vreemdelingenbesluit 2000, Stb. 2000, č. 497, ďalej len „Vb 2000“) stanovuje:

„Povolenie na prechodný pobyt možno podľa ustanovenia § 14 [Vw 2000] cudzincovi udeliť pod podmienkou súvisiacou s predĺžením pobytu, keď sa zdržiava v Holandsku počas troch rokov ako držiteľ povolenia na pobyt, v týchto prípadoch:

- a) zlúčenie rodiny alebo vytvorenie rodiny s osobou, ktorá má časovo neobmedzené právo na pobyt;

...“

- 13 Ustanovenie § 3.51 ods. 2 Vb 2000 stanovuje, že povolenie na pobyt možno udeliť, ak sú počas obdobia uvedeného v odseku 1 toho istého ustanovenia splnené podmienky predĺženia pôvodného povolenia na pobyt.

- 14 Ustanovenie § 4.43 ods. 1 Vb 2000 stanovuje:

„Cudzinec, ktorý sa legálne zdržiava na území štátu v zmysle ustanovenia § 8 písm. a) [Vw 2000] a už nedodržuje obmedzenie, ktorým bolo podmienené udelenie povolenia na pobyt, túto skutočnosť bezodkladne oznámi náčelníkovi regionálneho policajného útvaru, v ktorého územnej príslušnosti leží obec, kde sa cudzinec zdržiava.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 15 B. Unal pricestoval do Holandska 24. februára 2004, pričom disponoval dočasným povolením na pobyt. Rozhodnutím z 2. septembra 2004 mu s účinnosťou od 29. marca 2004 bolo udelené časovo obmedzené povolenie na pobyt, aby mohol bývať „u svojej partnerky A. M. De Sousovej van der Molenovej“. Na tomto povolení bola uvedená tiež poznámka „práca povolená bez obmedzenia, pracovné povolenie nie je potrebné“.
- 16 B. Unal sa nasťahoval k A. M. De Sousovej van der Molenovej bývajúcej v obci 't Zandt (Holandsko).
- 17 Platnosť povolenia na pobyt B. Unala bola 26. júla 2005 predĺžená do 21. apríla 2006 a 4. mája 2006 až do 1. marca 2009. V nových povoleniach sa naďalej nachádzala podmienka pobytu u jeho priateľky a poznámka „práca povolená bez obmedzenia, pracovné povolenie nie je potrebné“.
- 18 Dňa 8. mája 2006 B. Unal uzavrel zmluvu o dočasnom zamestnaní na účely práce vo výrobnom podniku v Nunspeete (Holandsko) nachádzajúcom sa približne 150 km od jeho bydliska v 't Zandt. Dňa 21. novembra 2007 uzavrel s tou istou sprostredkovateľskou spoločnosťou novú zmluvu platnú až do 21. novembra 2008. Na základe tejto zmluvy B. Unal naďalej pracoval pre rovnaký podnik v Nunspeete.
- 19 Dňa 4. júna 2007 požiadal B. Unal o zmenu obmedzenia „na účely pobytu u partnerky A. M. De Sousovej van der Molenovej“, uvedeného v jeho povolení, na poznámku „na pokračovanie pobytu“.

- 20 Dňa 28. decembra 2007 Staatssecretaris zamietlo túto žiadosť z dôvodu, že od 2. apríla 2007 B. Unal už nespĺňal podmienky vyplývajúce z obmedzenia, ktoré bolo spojené s jeho časovo obmedzeným povolením na pobyt. Staatssecretaris dospelo k záveru, že vzťah medzi B. Unalom a A.M. De Sousovou van der Molenovou sa skončil 2. apríla 2007, lebo k tomuto dňu sa B. Unal nasťahoval do bytu v Lelystade (Holandsko), zatiaľ čo A.M. De Sousa van der Molen bola aj naďalej zapísaná v evidencii obyvateľstva obce 't Zandt.
- 21 V inom rozhodnutí vydanom 7. februára 2008 Staatssecretaris konštatovalo, že vzhľadom na to, že 2. apríla 2007 bol B. Unal riadne zamestnaný menej ako jeden rok u toho istého zamestnávateľa, nemohol využiť predĺžené povolenie na pobyt na základe rozhodnutia č. 1/80. V dôsledku toho mu bolo jeho povolenie na pobyt odňaté so spätnou účinnosťou k 2. aprílu 2007.
- 22 Rozhodnutím z 31. júla 2008 Staatssecretaris zamietlo sťažnosti B. Unala proti rozhodnutiam z 28. decembra 2007 a 7. februára 2008. Najmä uviedlo, že vzhľadom na to, že neboli predložené objektívne overiteľné dôkazy, bol opis skutočností B. Unalom, podľa ktorých sa on sám, ako aj jeho bývalá partnerka presťahovali do mesta Lelystad, odmietnutý, keďže A.M. De Sousa van der Molen si ponechala svoj byt v 't Zandt pre prípad, že by nebola spokojná v Lelystade. Písomné vyhlásenie predložené B. Unalom a spísané jeho bývalou partnerkou, potvrdzujúce, že ich vzťah sa skončil až neskôr, nebolo považované za dostatočný dôkaz.
- 23 Rozsudkom zo 6. júla 2009 Rechtbank 's-Gravenhage (Okresný súd v Haagu) vyhlásil žalobu, ktorú B. Unal podal proti rozhodnutiu zamietajúcemu jeho sťažnosť, za nedôvodnú. B. Unal preto podal odvolanie proti tomuto rozsudku na Raad van State.

- 24 Vnútroštátny súd uvádza, že si nie je istý, či môže vyriešiť spor vo veci samej na základe rozsudku z 18. decembra 2008, Altun (C-337/07, Zb. s. I-10323). V tomto rozsudku Súdny dvor rozhodol, že odňatie práva na pobyt nemalo nijaký vplyv na právo rodinných príslušníkov daného pracovníka na pobyt na účely uplatnenia článku 7 ods. 1 prvej zarážky rozhodnutia č. 1/80, ak títo rodinní príslušníci už mali v čase tohto odňatia toto právo na pobyt. Akýkoľvek iný výklad by bol v rozpore so zásadou právnej istoty.
- 25 Raad van State sa pýta na uplatniteľnosť tejto judikatúry na dôsledky odňatia povolenia na pobyt tureckého pracovníka so spätnou účinnosťou, s prihliadnutím tiež na skutočnosť, že tento pracovník sa v predmetnej veci nedopustil nijakého podvodného konania.
- 26 Za týchto okolností Raad van State rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Odporuje článku 6 ods. 1 prvej zarážke rozhodnutia č. 1/80..., predovšetkým pri zohľadnení zásady právnej istoty, aby príslušné vnútroštátne orgány v prípade, ak nedošlo k podvodnému konaniu, odňali tureckému pracovníkovi po uplynutí ročnej lehoty podľa článku 6 ods. 1 prvej zarážky povolenie na pobyt so spätnou účinnosťou ku dňu, od ktorého už neexistoval dôvod stanovený vnútroštátnym právom na udelenie povolenia na pobyt?“

O prejudiciálnej otázke

- 27 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 6 ods. 1 prvá zarážka rozhodnutia č. 1/80 má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby príslušné vnútroštátne orgány odňali povolenie na pobyt tureckému pracovníkovi so spätnou

účinnosťou ku dňu, od ktorého už neexistoval dôvod stanovený vnútroštátnym právom na udelenie povolenia na pobyt, ak sa tento pracovník nedopustil nijakého podvodného konania a ak k tomuto odňatiu dôjde po uplynutí obdobia jedného roka legálneho zamestnania podľa uvedeného článku 6 ods. 1 prvej zarážky.

- 28 Práva, ktoré tureckým pracovníkom priznávajú ustanovenia uvedené v článku 6 ods. 1 rozhodnutia č. 1/80, sa postupne rozširujú primerane k trvaniu výkonu legálnej zamestnaneckej činnosti a ich cieľom je postupne ustáliť situáciu dotknutých osôb v hostiteľskom členskom štáte (pozri najmä rozsudok z 10. januára 2006, Sedef, C-230/03, Zb. s. I-157, bod 34).
- 29 Ako vyplýva z článku 6 ods. 1 prvej zarážky rozhodnutia č. 1/80, turecký pracovník má po roku legálneho zamestnania právo naďalej vykonávať zamestnaneckú činnosť u toho istého zamestnávateľa.
- 30 Podľa judikatúry Súdneho dvora potrebný účinok tohto práva nutne zahŕňa existenciu súvisiaceho práva na pobyt v prospech dotknutej osoby (pozri najmä rozsudok zo 7. júla 2005, Dogan, C-383/03, Zb. s. I-6237, bod 14).
- 31 Legálne zamestnanie tureckého pracovníka v hostiteľskom členskom štáte v zmysle článku 6 ods. 1 prvej zarážky rozhodnutia č. 1/80 predpokladá stabilnú a nie dočasnú situáciu na trhu práce v uvedenom členskom štáte a udeľuje na základe toho nepopierateľné právo na pobyt (rozsudky zo 16. decembra 1992, Kus, C-237/91, Zb. s. I-6781, bod 22, a Altun, už citovaný, bod 53).

- 32 V predmetnej veci je nepochybné, že obdobie jedného roka legálneho zamestnania upravené v článku 6 ods. 1 prvej zarážke rozhodnutia č. 1/80 začalo plynúť 8. mája 2006, keď B. Unal začal pracovať ako zamestnanec. Rozhodnutie Staatssecretaris, ktorým sa mu zamietla zmena obmedzenia uvedeného v jeho povolení „na účely pobytu u partnerky A. M. De Sousovej van der Molenovej“, bolo prijaté 28. decembra 2007, teda viac ako pol po začatí pracovnej činnosti B. Unala u toho istého zamestnávateľa. Toto zamietnutie však bolo založené na skutočnosti, že vzhľadom na to, že vzťah medzi B. Unalom a A. M. De Sousovou van der Molenovou sa skončil 2. apríla 2007, žalobca vo veci samej už od tohto dňa nespĺňal podmienky, ktoré boli spojené s jeho povolením na pobyt.
- 33 Tak rozhodnutie z 28. decembra 2007, ako aj rozhodnutie zo 7. februára 2008, ktoré mu odňalo povolenie na pobyt, mali preto spätnú účinnosť k 2. aprílu 2007, to znamená predtým, ako B. Unal dosiahol v Holandsku jeden rok legálneho zamestnania.
- 34 Holandská vláda tvrdí, že na B. Unala sa nemôžu uplatniť práva, ktoré vyplývajú z článku 6 ods. 1 prvej zarážky rozhodnutia č. 1/80.
- 35 Podľa tejto vlády, ak turecký pracovník už nespĺňa v priebehu prvého roka zamestnania podmienky, ktorým podlieha jeho povolenie na pobyt, jeho právo na pobyt stráca svoju povahu nepopierateľného práva. V dôsledku toho od tohto okamihu nemožno pracovné obdobia odpracované týmto pracovníkom zohľadniť na účely nadobudnutia práv uvedených v článku 6 ods. 1 prvej zarážke rozhodnutia č. 1/80. B. Unal preto nespĺňa podmienku jedného roka legálneho zamestnania v zmysle judikatúry Súdneho dvora.
- 36 Takéto tvrdenie nemožno prijať.

- 37 Treba pripomenúť, že vo veci, ktorá viedla k už citovanému rozsudku Kus, sa mal Súdny dvor vyjadriť k otázke, či turecký štátny príslušník, ktorý získal povolenie na pobyt na území členského štátu, aby tam uzavrel manželstvo so štátnou príslušníčkou tohto členského štátu, a ktorý tam už dlhšie ako rok pracoval u toho istého zamestnávateľa na základe platného pracovného povolenia, mal právo na obnovenie svojho pracovného povolenia podľa článku 6 ods. 1 prvej zarážky rozhodnutia č. 1/80, hoci v čase, keď sa rozhodovalo o žiadosti o obnovenie, už bolo jeho manželstvo rozvedené.
- 38 V tomto rozsudku Súdny dvor predovšetkým konštatoval, že podľa tohto článku 6 ods. 1 prvej zarážky stačí na to, aby mal turecký pracovník nárok na obnovenie svojho pracovného povolenia u toho istého zamestnávateľa, ak bol legálne zamestnaný dlhšie ako jeden rok, pretože toto ustanovenie nepodmieňuje uznanie tohto práva nijakou inou podmienkou, ako sú napríklad okolnosti, za ktorých bolo nadobudnuté právo na vstup alebo pobyt (rozsudok Kus, už citovaný, bod 21).
- 39 Na základe tohto zistenia Súdny dvor rozhodol, že turecký pracovník, ktorý vykonával zamestnanie trvajúce dlhšie ako jeden rok na základe platného povolenia na pobyt, sa musí považovať za spĺňajúceho podmienky podľa článku 6 ods. 1 prvej zarážky, aj keď mu bolo toto povolenie na pobyt na začiatku udelené na iné účely, ako je vykonávanie zamestnaneckej činnosti (rozsudok Kus, už citovaný, bod 23).
- 40 Je teda potrebné preskúmať, či obdobie odpracované B. Unalom od 8. mája 2006 do 7. mája 2007 umožňuje dospieť k záveru, že spĺňa podmienku jedného roka zamestnania podľa článku 6 ods. 1 prvej zarážky rozhodnutia č. 1/80, hoci vzťah medzi B. Unalom a A. M. De Sousovou van der Molenovou sa údajne skončil 2. apríla 2007.

- 41 Podľa súčasného právneho stavu Únie sa rozhodnutie č. 1/80 nijako netýka právomoci členských štátov zamietnuť tureckému pracovníkovi právo vstúpiť na ich územie a prvýkrát sa tam zamestnať. Toto rozhodnutie v zásade nebráni ani tomu, aby tieto štáty upravili podmienky jeho zamestnania až do uplynutia jedného roka podľa článku 6 ods. 1 prvej zarážky rozhodnutia č. 1/80 (pozri rozsudok z 30. septembra 1997, Günaydin, C-36/96, Zb. s. I-5143, bod 36).
- 42 Článok 6 ods. 1 rozhodnutia č. 1/80 však nemožno vykladať spôsobom, ktorý umožní členskému štátu jednostranne zmeniť dosah systému postupnej integrácie tureckých štátnych príslušníkov na pracovnom trhu hostiteľského členského štátu tým, že zbaví pracovníka, ktorému sa povolil vstup na jeho územie a ktorý tak legálne vykonával skutočnú a efektívnu hospodársku činnosť nepretržite počas viac ako jedného roka u toho istého zamestnávateľa, výhody práv, ktoré mu tri zarážky tohto ustanovenia postupne priznávajú v závislosti od trvania výkonu pracovnej činnosti (pozri rozsudok z 26. novembra 1998, Birden, C-1/97, Zb. s. I-7747, bod 37).
- 43 Takýmto výkladom by bolo rozhodnutie č. 1/80 zbavené svojej podstaty a tým aj akéhokoľvek potrebného účinku (pozri rozsudok z 19. novembra 2002, Kurz, C-188/00, Zb. s. I-10691, bod 55).
- 44 Znenie článku 6 ods. 1 rozhodnutia č. 1/80 je všeobecné a nepodmienené v rozsahu, v akom neupravuje možnosť členských štátov obmedziť práva, ktoré toto ustanovenie priamo priznáva tureckým pracovníkom (pozri najmä rozsudok Birden, už citovaný, bod 38).
- 45 Súdny dvor v tejto súvislosti už rozhodol, že doby výkonu zamestnania tureckým pracovníkom na základe povolenia na pobyt, ktoré mu bolo vydané len vďaka jeho podvodnému konaniu, za ktoré bol odsúdený, sa nezakladajú na stabilnej situácii a musia

byť považované za splnené len dočasne, lebo počas dotknutých období žiadateľ nemal legálne právo na pobyt (pozri najmä rozsudky z 5. júna 1997, Kol, C-285/95, Zb. s. I-3069, bod 27, a z 11. mája 2000, Savas, C-37/98, Zb. s. I-2927, bod 61).

- ⁴⁶ Turecký pracovník rovnako nespĺňa podmienku obsadenia legálneho zamestnania v hostiteľskom členskom štáte, ak vykonával toto zamestnanie na základe práva na pobyt, ktoré mu bolo udelené iba na základe uplatnenia vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá umožňuje dočasne sa zdržiavať v tomto štáte počas konania o udelení povolenia na pobyt (pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. septembra 1990, Sevince, C-192/89, Zb. s. I-3461, bod 31, a Kus, už citovaný, bod 18).
- ⁴⁷ Z bodov 45 a 46 tohto rozsudku vyplýva, že výkon zamestnania tureckým štátnym príslušníkom na základe povolenia na pobyt, ktoré mu bolo vydané vďaka podvodnému konaniu, ktoré viedlo k odsúdeniu, alebo na základe dočasného povolenia na pobyt, ktoré je platné iba do konečného rozhodnutia o jeho práve na pobyt, nemôže založiť práva v prospech tohto štátneho príslušníka podľa článku 6 ods. 1 rozhodnutia č. 1/80.
- ⁴⁸ Vo veci samej však z rozhodnutia vnútroštátneho súdu a zo samotného znenia prejudiciálnej otázky vyplýva, že B. Unal sa nedopustil nijakého podvodného konania.
- ⁴⁹ Okrem toho v Holandsku nebol držiteľom dočasného povolenia na pobyt, ale povolenia na pobyt, ktoré mu umožňovalo slobodne vykonávať pracovnú činnosť. Je totiž nepochybné, že B. Unal splnil zákonné a právne požiadavky hostiteľského členského štátu v oblasti vstupu na jeho územie, ako aj v oblasti zamestnania.

50 Neuznať za týchto podmienok, ako uviedla generálna advokátka v bode 52 svojich návrhov, že B. Unal vykonával v Holandsku legálne zamestnanie dlhšie ako jeden rok, odporuje všeobecnej zásade dodržiavania nadobudnutých práv prijatej judikatúrou Súdneho dvora. Podľa tejto zásady, keď sa turecký štátny príslušník môže účinne odvolávať na práva na základe ustanovenia rozhodnutia č. 1/80, tieto práva už nezávisia od relevantnosti okolností, za ktorých vznikli, lebo podmienka takejto povahy nebola týmto rozhodnutím stanovená (pozri rozsudok z 22. decembra 2010, Bozkurt, C-303/08, Zb. s. I-13445, bod 41).

51 Okrem toho je tento záver podporený judikatúrou Súdneho dvora, ktorá bola rozvinutá v už citovanom rozsudku Altun. V tomto rozsudku Súdny dvor rozhodol, že vzhľadom na prepojenie, ktoré existuje medzi právami, ktoré požíva turecký pracovník na základe rozhodnutia č. 1/80, a právami, ktorých sa môžu dovolávať na základe článku 7 tohto rozhodnutia rodinní príslušníci, ktorým bolo povolené sa k nemu pripojiť, môže mať takéto podvodné konanie z právneho hľadiska vplyv na jeho rodinných príslušníkov. Súdny dvor však spresnil, že tieto účinky musia byť posúdené vzhľadom na deň prijatia rozhodnutia o odňatí povolenia na pobyt uvedenému pracovníkovi príslušnými vnútroštátnymi orgánmi hostiteľského členského štátu (rozsudok Altun, už citovaný, body 56 a 57). Ako vyplýva z bodu 59 tohto rozsudku, príslušné orgány musia preto preskúmať, či rodinní príslušníci nadobudli k tomuto dňu vlastné právo prístupu na pracovný trh v hostiteľskom členskom štáte a zároveň právo na pobyt v tomto štáte. Súdny dvor v bode 60 tohto rozsudku doplnil, že akékoľvek iné riešenie by bolo v rozpore so zásadou právnej istoty.

52 V dôsledku toho obdobia zamestnania, ktoré boli odpracované žalobcom vo veci samej po získaní povolenia na pobyt, treba považovať za splňajúce podmienku jedného roka legálneho zamestnania v zmysle článku 6 ods. 1 prvej zarážky rozhodnutia č. 1/80.

- 53 Vzhľadom na vyššie uvedené treba odpovedať na položenú otázku tak, že článok 6 ods. 1 prvá zarážka rozhodnutia č. 1/80 sa má vykladať v tom zmysle, že odporuje tomu, aby príslušné vnútroštátne orgány odňali tureckému pracovníkovi povolenie na pobyt so spätnou účinnosťou ku dňu, keď zanikol dôvod, ktorým vnútroštátne právo podmieňovalo udelenie jeho povolenia, ak sa tento pracovník nedopustil nijakého podvodného konania a k tomuto odňatiu dôjde po uplynutí obdobia jedného roka legálneho zamestnania upraveného v tomto článku 6 ods. 1 prvej zarážke.

O trovách

- 54 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 6 ods. 1 prvá zarážka rozhodnutia č. 1/80 z 19. septembra 1980 o rozvoji asociácie, prijatého Asociačnou radou zriadenou Dohodou o pridružení medzi Európskym hospodárskym spoločenstvom a Tureckom, sa má vykladať v tom zmysle, že odporuje tomu, aby príslušné vnútroštátne orgány odňali tureckému pracovníkovi povolenie na pobyt so spätnou účinnosťou ku dňu, keď zanikol dôvod, ktorým vnútroštátne právo podmieňovalo udelenie jeho povolenia, ak

sa tento pracovník nedopustil nijakého podvodného konania a k tomuto odňatiu dôjde po uplynutí obdobia jedného roka legálneho zamestnania upraveného v tomto článku 6 ods. 1 prvej zarážke.

Podpisy